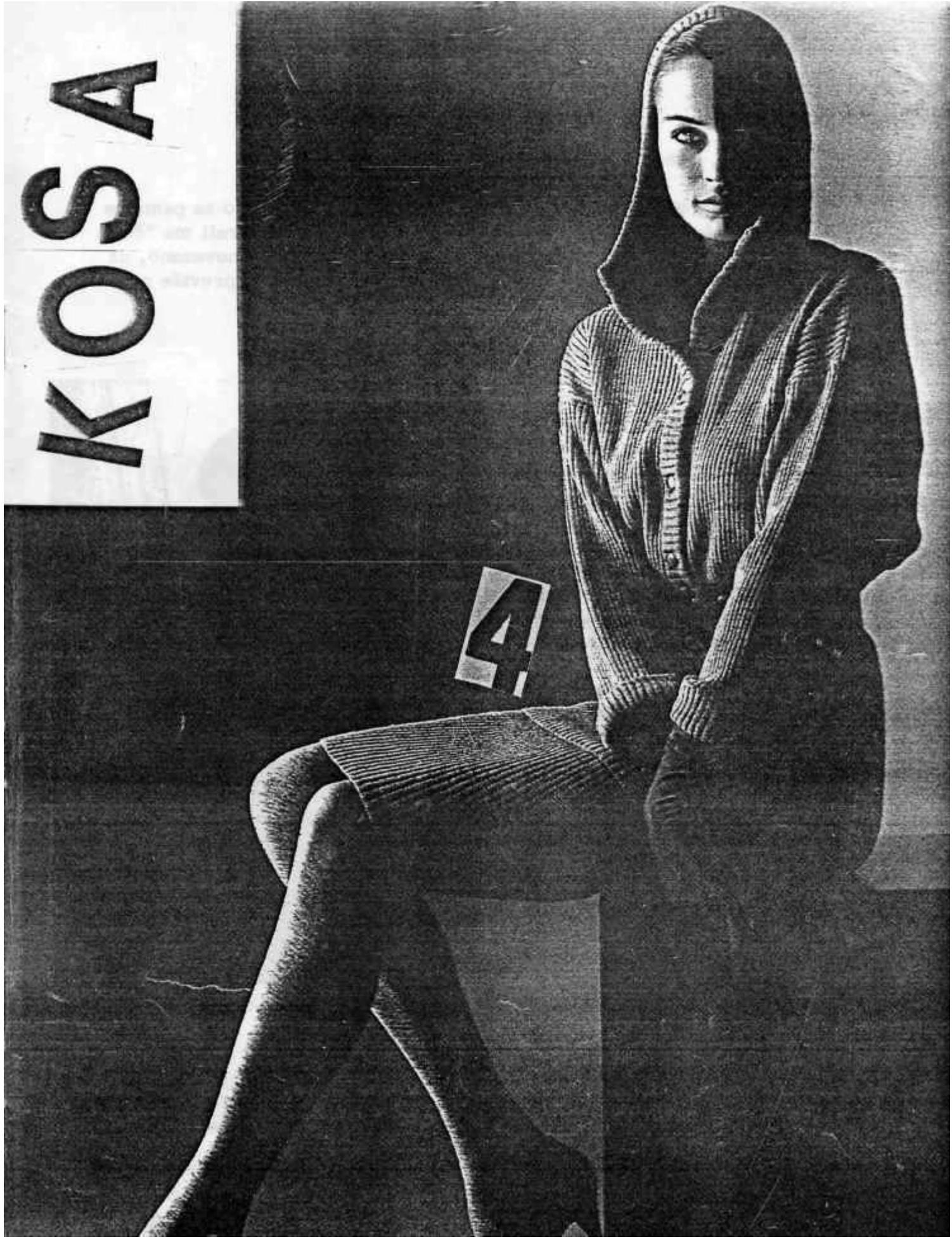

KOSA

4

Interview, Drago Kos, predsjednik OO SSO Mraclin

Zadnje dane slobodnog življenja Gec je uglavnom iskoristio za pametne stvari, a da bi bilo i onih drugih pobrinuli smo se mi i ukrali mu "čuke koje život znače" za nekakav interview. Pričalo se skroz nevezano, uz čašicu naravski, pa vjerojatno ne bude sve to ni izgledalo previše novo i nestašno, no, nema veze.

"Čuj, svi bi šteli biti omladina kada se ništa ne šljaka i kad ne treba sastančiti, iako se tu ponekad i odazovu. Sekretara nisam vidio mjesecima i nemam pojma kaj doma dela. Kak da se u omladini i prosperira kad imamo takve članove. Naš je sekretar i jak na jeziku a na delu se ništa ne vidi. S druge strane, ovi mladi članovi samo šanka se drže i to je za njih šljaka. Mi mladi se dosta družimo pod lipom i tamo se najviše dogovaramo o nekim akcijama, a kad padne dogovor na akciji se pojave dvojica-trojica, pa kada ostale pitaš gdje su bili vele da nisu imali vremena, da su jajca česali." Nešto smo kao spikali o rasulu i uskorom oživljenju organizacije...

"Ne znam odakle da počnem, pa idem od početka. Prije deset kuki mjesna je zajednica više podupirala organizaciju lovom, a sada se ne mogu sjetiti da smo od njih nešto primili. Možda zadnji puta dok je Juriga bil živ. Sada nešto i obećaju, a kad treba dati nemaju. Ništa

nam ne daju, samo bi htjeli da idemo po političkim sastancima. Da se probamo bolje organizirati? Znaš i sam kak ti je kod nas, da nekog pozoveš na pivo nitko ne bi odbil, ovak sastanke ili radne akcije nitk ne šljivi." O tome treba li omladina love kada i ovako žestoko kuburi i da li bi se "SNOVAČA" mogla urediti da ima nekakav pristojan "look"?

"Omladina od MZ ništa ne dobiva /a sama ništa ne zaraduje/ jer su oni financirali vatrogasce i tu i tamo nogometashe, a sad su počeli delati i kuhinju kaj im nije loš potez, pa kad bi još i nama davali bilo bi to previše. Mislim da je dosta kaj plaćaju struju dolje u "Snovači" pa više i ne tražimo. "Snovača" je u komi, a kak i ne bi bila kad se dolje donedavno razbijalo, šaralo po zidovima u stilu "kad se on potpisao zašto ne bi i ja".

Malo o omladincima i omladinkama, onom "nešto između" i tako tome, recimo to ličnim stvarima.

"Omladinke su bolji dio OO, to je tačno. Dok one imaju izlaz dotle ima mlade raje, a kad one odleprše ostane nas vrlo malo, dvojica-trojica i Sex kubure ako su u elementu. Kada su istinski tulumi onda feštamo do jutra jer nam onda nisu potrebne jer se našljofamo, a da i ostanu Mika se neće zdići." A o sutrašnjici /onoj bez sivomaslinastog.../

"Vjerujem u bolje dane omladine, a to bi se moglo dogoditi kroz 20 godina. Sada dolaze takvi hahari kojima ne smiješ ništa dati u ruke, a oni ništa i ne traže osim flaše. Trebali bi se više družiti, biti prijatelji međusobno, a ne zajebavati i zabijati mu klinove kad se ufurava kod neke trebe..." Reče Gec, obori pogled, pomisli na godinu koja se tako bezobrazno nametljivo gura gdje joj mjesto nije, pokušava uništiti stvarnost kapima loze i padne u easy sevdah /... puška je puknula, draga se srušila, crne kose rasplela je mrtva je ostala... /Without You. A u to doba grah se kuva, a šunka se bolje čuva u tom Somboru /tak barem kažu/. Neka mu je što sitnije! Frrr!

David SYLVIAN

U ŠKRIPCU... STIV /III- nastavak/

KAJ BUŠ Z ONIM KOMADIMA SAD NAPRAVIL? Čuj, koja ima najviše love tu bum zel, koja nema, bok... Jesem ti pripovedal za onu ke sem vozil, ne? Ali sam se posvadil z njenim tatom, znaš da sem vozil onog Audiya? Z Gorice ženska, deblja od mene malo, ali to niš ne smeta! KAK BAVIŠ S TEŽINOM, KE PANJAŠ I TO? Ja ti pojem dva jajca, palačinke, sir je prava stvar. Ja ti pojem randek bažula, ozbiljno ti velim, sve ke je nutre! JESI TI BIL V VOJSKI? Ma kakva vojska, meni su ti vojsku odgodili zato ke nis imel dosta kil. Ja ne pem niti sad v vojsku. Nam jel, samo pil i pušil, da zmršavim malo! KE NISI ZDRAV DA SLUŽIŠ OTADŽBINI? Ja sem i ovak zdrav, ali ke bi služil, am tak propada. KAK TE BRČICE USPEŠ TAK LEPO ODRŽAVATI? Joj, da ih bar morem pustiti, bil bi ko pravoslavni pop, ko Oki, viš njega? KAK JE BILO ONDA KAD SI ZBRISAL Z DOMA? Ja sem se jutro prije nek sem išel v školu setil, idemo lepo, 100 marki, znam de stoje mami, ne, lepo došel na aerodrom, promenil marke bez lične, zabil sem ličnu i kupil kartu. Čekam do tri vure, dojde avion, lepo v avion i idemo v Split. Tam sem bil 10 dana na slobodi, 10 dan v zatvoru i domom, šibaj! KAKVOM ZATVORU? Kakvom, prihvatilište, ko da si v zatvoru, rešetke na vratima, rešetke na prozoru, besplatna hrana i brijanje. KAK TE MURLIJA POBRALA? A, čakali su na aerodromu Milku Planinc, ono teška kontrola. Došli k meni, "Imaš ličnu" - "Nemam", "Ideš z nami" - "Idem". JESI SPLIT RAZGLEDAL? Jes, sem spal v Splitu deset dan, čoril v parku. Kad sem došel doma svi sretni da sem živ i zdrav. DAJ RECI O TVOM IMENU, STIV, TVOJE IME JE ŽELEK...? Čuj, dali su mi ga tak, jer sem kuvar, ne?

Manfred KALTZ&Tomislav HRKOVEC

POVRATAK RATNIKA

I ove su godine Zagrepčani sa izvjesnom dozom straha i nelagode dočekali ustaljeni Dan maturanata, manifestaciju što se poklapa sa Danom mladosti i manifestira oproštaj srednjoškolaca od dragih im školskih klupa, profesora i markiranja po "Kosmaju" i "Lici", uglavnom. Desetak tisuća veselih maturanata razmililo se 18. svibnja po new obojenom gradu Univerzijade, nakon što su se u jutarnjim čukama oprostili od svojih Obrazovnih centara i naoružali farbama, zviždaljkama, brašnom, cugom i dobrim /čak predobrim/ raspoloženjem. Rekli bismo, neka im je, ipak im valja dati sve na volju, da zaborave za trenutak da ih u futuru ne čekaju lovorike, osigurano radno mjesto i kruh naš svagdanji. Posebno ne one koji namjeravaju redovnim putem do posla ili željenog fakulteta, jer kanali su još uvijek jedina garancija zihera. A kako već odavno postoji mišljenje /nenormalno točno/ da se tuga najlakše utapa u alkoholu, ti su young people svoju, bezperspektivnost, kako oni kažu, pokušali utopiti baš u tom promilima bogatom sredstvu za lagani zaborav. U tek skrojenoj obleki, namazani ratničkim bojama i u ulogama dotičnog centra koji ih je odškolovao i usmjerio tko zna kako i kamo, krenuli su da pospanom i manirima nagriženom gradu promijene svakodnevicu. Već po ustaljenom scenariju oblijani omladinci i čašicom lakog likera načete omladinke s lakoćom su sva pomena vrijedna mjesta u gradu pretvorili u podije za masovne pijanke. I sve je to bilo redovito kao i mnogih godina prije, jedino ako se malo više šaralo gra-

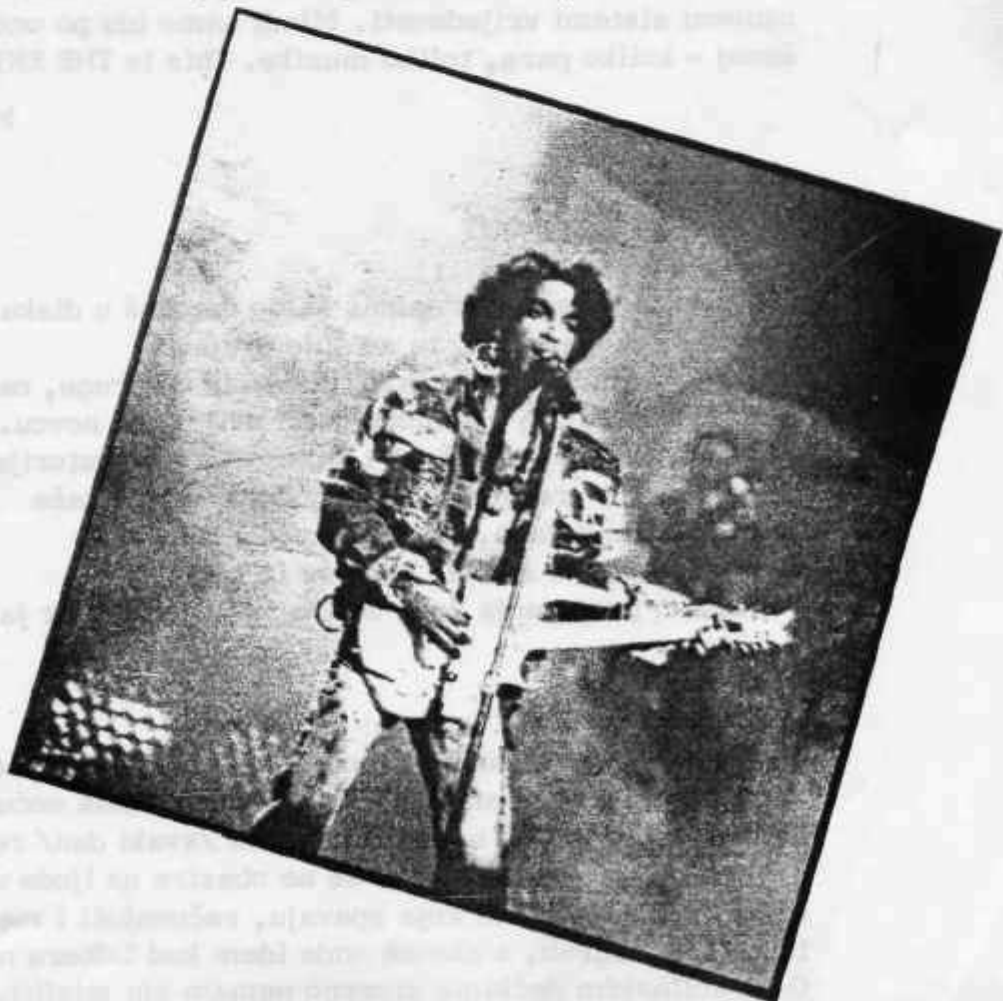
fitima, to je zbog friških fasada - tako su izazovno djelovali ti vjesnici restauriranog Zagreba, pa tko da im odoli kada jedan grafit SEX PISTOLS tako odgovara situaciji. Centralna se proslava zbivala na Trgu, a na nju su traktorom krenuli i gorički srednjoškolci, ali im je kod Slobostine riknuo prijevoz i ne znam kako je završila ta storija /valjda nisu dali da Olas driva, ili možda nije bio dovoljno tankiran, god only knows?/.

A mraclinski su se maturanti friški i nešto raniji ovako izjadali.

"Maturirao sam prije dvije godine sa vrlo dobar. Bilo je divno /čekaj/. Da, stokaril sam le, da ležaj, poslije smo se alkoholizirali u Slavijinom dućanu, kod bicuza "Zagorka" u Držićevoj ulici koja se spaja sa Proleterskim brigadama." /B.D./

"Denes sem maturiral i još ne znam uspjeh, valjda četvorka, a profa me pital di semkupil vuru. Imal sem TT instalaciju škole, poslije sem prešela u "Goričanku" na cugu, ali nam nije bilo dosta pa smo skočili do Alkara na biljar sa pivom /laškom/. Matura? To je valjda nekakva rekretnica u , da životu, i trebali bi kao biti malo ozbiljniji i misliti na porodični život i posel, već sad. /Branco, Brasil /trenutno JNA//

"Matura je neke najboljeg u životu, jer završava školovanje, a opet je najgora jer se rastaješ s ruljom. Maturalno veče smo profeštali pri "Branku" i bilo je svega, razbijanja /flaši, čaši, štostenfera /Pecinoga//, krvavo /za junferice i jednog frenda kojemu je išla krv iz nosa/. Atmosfera je bila u štimungu, samo Olas ni dal ključe, bi si imel neke obaviti. Pohvalil bi Dragana koji je lovijal komade i kojeg sem morala čekati. To je bilo to. Bilo bi dobro da je više takvih fešti, barem svaki tjedan dvaput." /BUBY, CIKI i sl./

DARK /KMICA/

Fenomen medijske provale o postojanju darkerske sekte pod imenom CRNA RUŽA ako i nije istinit, ukazuje barem na podlogu u svijesti naroda da se tako nešto prihvati kao "simbolično zlo", kao mitski krivac za nesreće i nedaće ožalošćenih bliskih suicidalnim osobama, kao mogući DEMON koji sve ovozemaljke felere i gabule /škripce/ opravdava nadnaravnim poslanjem. U općoj poplavi tekstova koji su prije 2-3 mjeseca pustošili zagrebačkom i yu štampom daveći fatalnim i ostalim "kmicama" mladeži rulju po gradu, svaki se iole svjesniji mlad čovjek mora prenuti, nametnuti true story kao odbrana generacije i trenutka u kojem živi. Tako je i bilo. Jer odista nije ni bitno oblačiš li se u crno, furaš li po sebi križeve i sl., slušaš li BAUHAUS, JOY DIVISION ili SYSTERS OF MERCY, SWANS, već je bitno da li tu glazbu osjećaš, i ako je osjećam zaista mi nitko ne može nametnuti da sam darker. Vjerujemo da nitko nije namjeravao presuditi dark-potkulturi, modnom stilu odijevanja mladih, Baudelaireu, a još manje rock'n'rollu, već jedino probalo se ukazati na neke indikatore koji problem čine zamršenim i zanimljivim.

Sva bezvezna buka podignuta oko darkera izazvala je i neke negativne efekte koje su pojedinci iskusili i na vlastitoj koži /muriya lema darkere u Lapu/. Vrijeme teško poremećenih socijalnih i ekonomskih odnosa, prebacivanje težišta uveličavanjem marginalnih pojava poput darka /koji ja zaista takav/ neizostavno je potrebna epizoda u seriji zamagljivanja očiju. Ako se nečija obleka može smatrati pokazateljem poremećenog ponašanja tada bi razlog valjalo tražiti i u funkcioniranju samog društva kod kojeg su poremećeni neki osnovni sistemi vrijednosti. Mladi samo idu po onoj toliko pominjanoj i istrošenoj - koliko para, toliko muzike. This is THE END. A tu tek nastaje KMICA.

Marco VAN BASTEN/12/

ALXOV TIME-OUT

U subotnje večere kad nemaš kamo da odeš u diskiju ja prava tama, ti produži dalje do prvoga birca, tu se čuje graja.

Kartaju ajnc i biće belaja. Produžiš do pruge, na kući piše "KRČMA K STAROM LOVCU", al' mora da si uvijek pri novcu.

Udeš unutra ravno za šank i kažeš PIVO. Prostorija je puna dima, tu nešto ne štima. Na vratima je namrgodena Mira i kaže

ajde dečki iz kafane, a ja kažem

čekaj dok dan ne svane, onda ću iz kafane.

Nemam povjerenja, niti želim da ga dam - jer ja ratujem sam.

MONOLOG /I/

"DVOJKA" je bila super, samo bi trebalo malo više zezancije. Ja idem spat kad i kokoši i nemrem ti reći kaj Mraclin dela noću. Mladi piju i razbijaju ono kaj imaju. Ljeti u kasnim satima /svaki dan/ remete javni red kod diska a naprimjer Stiv tuli i nitko se ne obazire na ljude u susjedstvu i ne misle da okolo ima male djece koja spavaju, računajući i mene. U slobodne dane izlazim u Zagreb, a ako ne onda idem kod Udbera na električnu ciglanu/Lazi/. O mraclinskim dečkima stvarno nemam kja misliti, tu se sve već zna."

PATROLIUM

KUDA IDU DIVLJE SVINJE?

Nešto od onoga što naš truli Mracilin nema, uz mnogo toga, su i gostilne, one na nekakvom glasu, nivou. Vjerojatno nitko ne dolazi izvana "Kod starog lovca" onako iz potrebe, jer je to zaželio, već uglavnom uz put, da se trgne nešto onako s nogu, a u Odru, Čiče ili drugo mjesto u Turopoljštini dolaze gosti jer im se tamo dopada something - pivo, konobarica, atmosfera, muzika, pa biljar /imamo li ga mi?/... Već pomalo premoreni od vikendaških plesnjaka, pa "Stotke" ili nečeg tome sličnog, uputili smo se u patrolu, istodobno pokrenuvši akciju "Tražimo najbolju gostilnu u općini", s time što pod gostilna podrazumijevamo svako mjesto gdje teče pivo, ma kako se ono zvalo. Trudili smo se da ih ocijenimo sa nekoliko aspekata - opći izgled, ponuda, konobarice i sanitetske usluge, cijene i naravno muzika. Na nekim smo mjestima bili oduševljeni /s kim? s čim?/ i vjerojatno nismo bili objektivni sasvim, no zbilja smo krepavali od tih silnih veselih trenutaka u sitne sate. Sve se to zbilom negdje sredinom svibnja, pa cijene zvuče ha-ha, no...

Pizzeria "CVEJA", vlasnik Nenad Svekrić

Prihajamo negdje oko osmice i pogledali bi "Bolji život" no nema TV pa se zadovoljavamo pogledom na obližnje groblje. Utrčava nam muška konobarica stilski vrlo i ljubazna, nudi dosta skroman repertoar piva gdje mu dominira mala karlovačka /800 din/, dok

ZEZANJE
U
DVA
DIJELA

AD ACTA
0000800
0000800
0000460
0002060 *

kava sa šlagom stoji 650, a zasigurno najukusnija pizza u VG je 3500din. Ispod šanka možete dobiti šibensku lozu, posebno ako ste šljaker iz Dalekova koji loče ko' pes /nema veze sa Sržom/. Unutrašnjost pizzerije je maksimalno iskorištena, ukusno namještena, WC-i više nego na nivou, mjuza prilagođena atmosferi, a CVEJA je vikend danima puna domaće rulje.

OCJENE - 5, 5, 5, 5, 4 i 4 što iznosi čak 28 bodova.

GOSTILNA "BOA", Odra, vlasnik Marija Fučkala

Nakon nekoliko usputnih stanica zaustavljamo se, kritični, u BOI. U nju se sručili odranski farmeri ugledajući se na "Dallas" i njihove otmjene kafiće. U zraku se osjeća izazovan miris telića. Gostilna je krasno zriktana, šank svjetski, a prvi fenomenalan utisak razbija nam konobarica svojom neljubaznošću i punim ustima /vjerojatno teletine/. Na zidovima vise ogromni špigli radi pregleda igre u slučaju NLO-a kod raznoraznih farmerskih obračuna. Naručujemo ono zbog čega smo i navratili, Nikšićko pivo /900din, koja jeftinoća/ priznato i zaštićeno kao svjetski tip, odlikovano na pivskim festivalima u Londonu, Parisu, Vienni, Bruxelessu, Romi i Plovdivu svih tih godina. U kafiću nijedne trebe /gdje su? doje krave!/. Mlada pokoljenja farmera odlikuju se vrlinama svojih starijih. Atmosfera domaća i svaki se čas očekuje pjesma. WC jedan pisoar i školjka i ne da smrdi nego stvarno. Mjuza dosadna sa povremenim minutama sjajne stare arije, a do iznemoglosti isfuravaju "16 ti je godina, još se nisi kiljila" /pa kaj više čekaš?/. Zaključili smo da se "BOA" poigrava svojim imenom.

OCJENE - 5, 4, 3, 4, 5 i 3 što su čak 24 boda /vidi ti farmera/.

GOSTILNA "POD OREJOM", Odra, vlasnik Boris Bezjak /šicrihter/

Atmosfera drink, gosti upiljeni u konobaricu koja uvijek fura Al minicu, uvijek ima svjetske noge, otkaćeno pričljivu facu i jebozovan hod /Jimi ostavil oči veli "SVE IMA"/, a zajednički je komentar "Di je tu WC?". A on je živa poplava. Cuga i biljar jeftiniji nego igdje. U drugoj prostoriji možete panjati i čuti orkestar uz dobrodržeću pevaljku, koja ipak nije Jadrana, tj. konobarica. Mala ima fenomenalnu pozadinu, raskorak joj je nemoguć i pitamo se di je Cezar da ovo ovjekovječi. Bezjak nas ne šljivi stručno - ne zna tip kaj su vrhunski igrači da ih počasti flašom Zlatoroga /fali nam Dis, on kod bake u Zagorju postavlja krov, baka ima 90 kuki i treba joj krov na štali/. Mala je uvenula ko ruzmarin kad je čula da smo iz "KOSE" i počela je paziti na ponašanje, a i Jimi se ufurao u spiku s Bezjakom o nekim dugovima sa biljara. Jimi časti malu votka juiceom, ona dežjoik /nemre doći k sebi/ a Altobelli bi je primil za nogu, ako dozvoli. ne?

Ono što je sigurno to je da smo, kao i mnogi drugi, otišli puni dojmova.

OCJENE - 3, 3, 7, 2, 4 i 3 što je ukupno 22 boda.

GOSTIONICA "BRANKO", Gradići, vlasnik Višnja Haluban

Dolazimo pred ponoć. Šarmantna konobarica. Kuharice brkate izvana kao i iznutra. Toči se karlovačko u pies sali po nešto skupljim cijenama, a gadno si ga uprskao ako izvana dopeljaš cugu, odmah je plaćaš kao da je tamošnja. Ne smiješ sjediti a ništa ne konzumirati i tako to. Zakon jačega rastura. Mala je došla kao gusjenica, a preobrazila se /po prirodi/ u leptira i glumi Hamleta a ne zna ni plesati. Šank uredan a posluga dosadna ali radina. U birtiju dolazi pretežno pristojna i mlada raja željna dvokoraka i intime. WC ženski a!

OCJENE - 3, 3, 3, 5, 4 i 4 to je 22 boda 0previše.

PATROLA - ALTOBELLI, JIMI BOY & D.SYLVIAN /šofer/.

ČOŠAK POEZIJE

ČOVJEČE

Čovječe,
zar ti nije jasno da danas
postojiš a sutra te nema.
Zar nisi svjestan da
jučerašnji dan
vidjet više nikad nećeš.
Čovječe,
zar ne znaš da ova noć
tek jedna je u nizu
budućih i prošlih.
Čovječe, budi svjestan
smrti si blizu.
Zar ne shvataš da za
jamu crnu iz dana u dan
brzi vlak hvataš.
Zapitaj se ponekad
vrati film unazad
i budi spreman da dušu
svoju daš, jer smrti
dah smrti nije vruć.

Andelko GREIF, 1987.

VARLJIVA ŽENA

Tužan sam i sasvim sam
izlazim na ulicu i gledam
zvijezde kako sjaje
sjetim se da su tako i
tvoje oči svjetlucale -
bile su radosne bile su
vesele ali meni su prisjele.

Još te sada proklinjem, dođe mi da se ubijem. Zar sam tako voljeti te morao?
Zbog tebe sam sve izgubio, nikad te više ne bih ljubio.

Jer ti si bila varljiva žena, ti ljubav nisi htjela, samo si o novcu sanjala.

A ja se sada kajem i sudbini predajem. Kad zvijezde gledam kao da gledam oči
tvoje. Sjećam se da su nekad bile moje, ali sada su otišle. Jer ti si bila -
varljiva žena.

Tomislav Galeković Alx, 1987.

UVIJEK BOLJI OD DRUGIH

Story o U2 započinje 1976. godine kada je mladi i nestašni Larry Mullen finiširao sa razvijanjem udaračkih sposobnosti u "narodnom" orkestru Arnate Boys Band i na oglasnoj ploči muzičke škole izvjesio plakat o osnivanju rock banda. Javili su se Bono, The Edge, njegov rođeni brat Richard Evans i Neil McCormick, no njih dvojica ubrzo nestaju i na njihovo mjesto utrčava Adam Clayton. U prvim se danima četvorka pojavljivala pod imenima kao Hype, Feedback i sl., da bi ih konačno okrstio dizajner svih njihovih albuma Steve Rapid nadjenuvši im ime U2. Vježbali su uporno u školi uz punu podršku školske uprave, nekad se znali oprobati i u Larryjevoj kuhinji, i vrlo su brzo imali bogat repertoar pjesama, međutim većina od njih nije nikada objavljena. Svirke po dublinskim klubovima kulminirale su 1979. nastupom u Londonu prije kojeg je i CBS pokazao stanoviti interes za grupu, no nakon tog neuspjelog nastupa pomalo su počeli gubiti početni elan. No, svibnja 1980. izlazi im prvi britanski singl "I 'O Clock Tock Tick", nakon kojeg nekoliko mjeseci kasnije izlazi i debi-album "BOY" kojim grupa izlazi iz irskih okvira.

Nagli uzlet do zvijezda započinje 1981. objavljivanjem albuma "OCTOBER" listopada mjeseca. Turneja po Britaniji bila je rasprodana unaprijed. Bono se oženio dugogodišnjim komadom Alison, što je nešto prije učinio i The Edge. Zrelost u privatnim životima reflektirala se i na muzičkom planu. Prijelomni trenutak karijere dolazi u siječnju 1983. kada izlazi singl "New Years' Day" i u ožujku treći LP "WAR" - rezak, perfektno produciran, sjajno odsviran i sa tekstovima koji pogodaju pravo u centar. Na njemu su političke pjesme poput "Like A Song", "Seconds" ili "The Refugee", kao i legendarna "Sunday, Bloody Sunday" koja govori o teškoj irskoj situaciji. Listopada 1984. realiziran je četvrti LP "THE UNFORGETTABLE FIRE" /Nezaboravna vatra/ sa songom "PRIDE" posvećenim Martin Luther Kingu, legendarnom crnačkom lideru. Između ta dva albuma snimili su album uživo "UNDER A BLOOD RED SKY", a nastupom na LIVE AIDU definitivno su se kristalizirali kao vodeća svjetska atrakcija. "THE JOSHUA TREE" čudna je ploča koja iznenaduje. A kaj bi drugo, zar ne?

SVE MOJE LJUBAVI

O tome govorimo ponekad sniženim glasom, prigušeno, šapatom gotovo. Ljubavi su stare u našim srcima, opasne, budne. /"Toliko sam sanjao o tebi da gubiš svoju realnost"/. One nas podsjećaju na život koji nije san, koji živimo jednom, /itd./ i sve te nerazumne sitnice pile nam mozak svakodnevnom prisutnošću. A tako ih dvonožno napinjemo, te naše božanske ljubavi, trudne poput noćnih posuda, do vrha natrpane životinjskim izmetom duha, ali prestravljene, prignječene, zalupane drvenim poklopcima nužnih politura - ta ovdje se živi, gospodo!

Šapćemo u polusnu. Poškropljeni cvjetovi dišu nam kraj uha na noćnim ormarićima - razglednica iz Milana, boja i okus jedne Annamarije. "Toliko sam sanjao o tebi da gubiš svoju realnost". A kako sada razmišljam o tome. Zapravo govorim - romantičan sam!/ sentimentalan, žene su mi drage!/ a to je nevolja. Pa još te današnje žene! Zacijelo je u mene ispljunuta krv, sladostrasna, napupala, živa i bezbojna, ali ta tehnika, tehnika /ljubavnih normi, automatiziranog življenja, spavanja, kretanja, disanja/. Ta tehnika. Zbog nje sam prošvercao sve svoje ljubavi, prokrijumčario ih iz realnosti u san, onako, ispod tezge, kao što izmaknemo dragocjeni paket, za sitan novac, bez vaganja. Opustošio sam stvarnost, prenatrpao snove, preokrenuo život naglavce. Svijet me obrće oko svoje osovine a ja se prepuštam, jer sam u vrtnji nemjerljiv i neizbrojiv, što mi pribavlja bar malo lažne utjehe u vrijeme kad se raspoznajemo tek kao brojke...

Davor ŠTUBAN, 1985.

KLUB
100

VATROGASNO
D.V.D.

SPREMIŠTE
MRAČLIN

VATROGASNO

"... A MENI SE SAMO PROHTJELO DA SPAVAM SA NJOM"
"VEĆE AZRE" U SNOVAČI BY ĐUROVSKI AND CIMBA

I ponovo se furam Renaultom, crvenim i užarenim i ponovo je sve isto (sjedio sam na bljesku terase, proučavao brazde i slušao što inače ne bih). Linija žile curi mi mišićem desne ruke. Dugo vremena sam bio zelen ko' umetnuti stihovi. Sada sam opet u boja-ma. Govorio sam "Petkom obično ne podnosim ljude tako rano" i "Bri-ga me, frajeri za vaše reklame". Pauze su oduvijek bile samo mogu-ćnost za dalji put. Do nove pauze. Moj problem se sastojao od toga što sam putovao u krug. I što sam bio previše pametan da bih bilo što naučio.

Bek Đuro Altobelli i ja smo stajali izdvojeni iz gomile. Johnny je perverzno zaljubljeno klizio gitarom i jecao onako kako se jeca u tri u noći kad se vratiš. Nije ličio ni na što, nije govorio o ničemu, jebote, nostalgija u mojim očima: kako je samo vrijeme pro-furalo, jebote kako je samo...

Altobelli je drmnuo novo pivo. Uvijek možeš napraviti zamjenu, rekao je, uvijek možeš reći "Jučer sam s bejzikom bio u Kavkazu uz pljuge i pivo", itakoredom, dok zamjena ne postane identifikacija. Šutio sam. A baš sam bio poželio reći sve što znam o Johnnyjevim pjesmama, sve što znam o teoriji samoće, frustracije i bijega, pa-žljivo sazidanoj na mojim dlanovima onoga jutra kada je u torbu po-trpao sve kazete na kojima je pisalo "AZRA", nabio walkman i krenuo "Sunčanom stranom ulice". Naravno da nije stigao nikamo.

Jadrana se naslonila na šank i provocirala. Dobro je ono o nekoli-ko noći s nekoliko ljudi koje voliš, rekli smo. Opet ste sve pobrka-li, odgovorila je, osim toga, ne volim ja nikoga. Ma, dobro, opet slijepa priča, nije nam se dalo objašnjavati kako je sve, ali baš sve povezano, i pjesme koje furamo u glavi, i frustracije koje li-ječimo tuđim stihovima i Marina ko' Marina koja je jedne večeri rekla da bi me trebalo potrošiti.

Trebalo bi napisati sve te priče, sada na kraju, naprimjer nebo iznad Trnskoga je izbrazdano kao uvijek uoči velikih katastrofa. Bek Đuro i ja pljugamo na ulazu u haustor. Zamisli, kažu da se Jo-hnny spustio s Gornjega grada na željeznički kolodvor, sjeo u ta-xi i rekao: Amsterdam, ja ovdje više ne mogu.

Jebote, veli neko jutro bek, taj Johnny je ponovo uskrsnuo. Da, to je to, mislim ja, i opet se sjećam grafita iz pothodnika - JOHNNY JE BOG - i kažem, to je pravo mjesto za oštar rez.

David SYLVIAN

"NEDODIRLJIVI"

(američki kriminalistički, Brian de Palma, 1987.)

Stvarno je slučajnost naići u kinu "Partizan" pogledati dobar i aktualan film, no u slučaju "Untouchablesa" teško je bilo fulati. De Palma, stari krvnik, dovoljno je pametan i poslu vičan da od povijesti Eliota Nessa i njegovoj ljubavi/mržnji prema Al Caponeu uradi odličan film, s dosad nedovoljno, a trenutno u žiži interesa svjetske kinematografije, aspekta porodičnog čovjeka. Odlične su uloge ostvarili Kevin Costner kao Ness i Sean Connery kao Ma-lone (za istu je ulogu nagrađen ovogodišnjim Oscarom za sporednu ulogu), a neizostavan je i Robert de Niro kao Al Capone, ali čini se da mu De Palma nije otvorio dovoljno lufta da izsvijezda sve svoje

toliko puta izmjerene visine. U svakom slučaju, film kojeg je u svako doba vrijedno pogledati, posebno ako volite malo krvi.

Marco van BASTEN/12/

"POLICAJAC IZ BEVERLLY HILLSA II"

(američki, Tony Scott, 1987., Eddie Murphy, B. Nielsen...)
U prvom poluvremenu ove tekme bez izvjesnog završetka (zna se tek da Detroit tuče L.A. (otkad to?) u kome briljira nestašni niger koji sjajno asistira i skače i uz to ističe sve komičarske draži (tko mari za čari?) i odista zarazan osmijeh. Drugo je poluvrijeme nešto kvalitetnije od prvog, L. A. se lagano budi, izvodi bravure ali se čini da bi tek u produžetku mogao doći do pobjede. Uglavnom, još jedan u nizu komercijalnih američkih pljuga i furanja na prođu danas i lagani zaborav sutra. Trust me, i know what i doing!

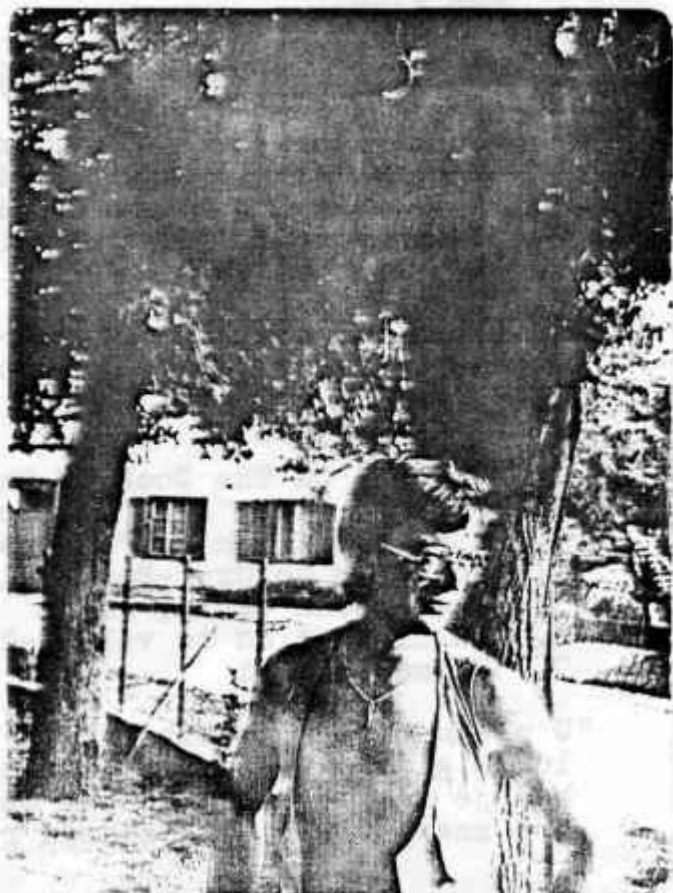
Idrizi SANCHEZ

POP

Nakon definitivne pogibije The Smithsa, gostovanja u Ljubljani The Mission, te velikog broja objavljivanja aktuelnih svjetskih ploča, kao i obično ljeti slijedi kurze Pause. Dinosaurusi su po turnejama, disco hitovi haraju top listama, a mega zvijezde spremaju nove radove za kudikamo unosniju jesen. U takvim se situacijama okrećemo domaćem terenu, iako je yu glazbena scena i sve što se zbiva oko nje u priličnoj kreativnoj zbrci. Već smo ranije konstatairali prvu ligu yu rocka; Ekatarina Velika, Lačni Franz i Zabranjeno pušenje, uz ipak čelnu poziciju Leba i soli. Sve ostalo može se podijeliti u dvije grupe - onu što vrijedi (Film, Cacadou Look i recimo Psihomodo Pop), i onu koja danas živi a sutra je nema, naravno nekakva yu zaraza i odgovor na novokomponirani boom i Bregovićeve pjesme tipa "Lipe cvatu sve je isto ko' i lani" na kojoj je doktorirala cijela sarajevska muzička scena i još im nije dosta. Trenutno top album ima bivši Idol Vlada Divljan i zagrebački Psihomodo Pop, koji je nakon sedam sušnih godina u punom sjaju "Godinom zmaja" dokazao da je njihovo zanemarivanje bilo gruba greška diskografskih kuća. Vode yu popa, gdje kao čelnu grupu ipak valja smatrati sasvim pop nastrojenu Magazin, ma kako to gordo zvuči - ipak squadra zna posao. Prljavo je kazalište svojim novim, vjerojatno najboljim albumom "Zaustavite zemlju" i nedavnim gala nastupom na ZG ROCK FORCES dokazalo da su trenutno u životnoj formi i da na njih itekako vrijedi računati, uz opasku

da sjajna "Mojoj majci" vrlo ide na "With or Without You", no "Marina" je već nešto sasvim drugo (ona misli da zna sve što treba da čini u društvu frajera). A ja... ne mogu bez nje...

TOP LISTA

1. "White Horses"-The Rolling Stones
2. "Jealous Guy"-Bryan Ferry
3. "Just Like Heaven"-The Cure
4. "Curice Marice"-Modra galica
5. "Marina"-Prljavo kazalište
6. "I Can Get' No (Satisfaction)-Devo
7. "Because the Night"-Patti Smith Group
8. "Tonight"-Iggy Pop
9. "Puna gajba na mom stolu"-Razni izvođači
10. "Hey, hey, my, my"-Neil Young

vječnih sedam

1. "Sittin' On The Dock of The Bay"-Otis Redding
2. "Painted Black"-The Rolling Stones
3. "I Put Spell On You"-Credence
4. "No Woman No Cry"-Bob Marley
5. "Jedna žena"-Korni grupa
6. "Da li znaš da te volim"-Time
7. "Plima"-Indexi

"U njenu sobu uđem tiho, tiho baš na prstima, bojim se da ne zalupim glasno vratima, zaspala je zadnja ruža hrvatska. I tek sad kad je nemam, ko će jutrom da me budi, i tek sad kad te nema dobro znam; ti si bila zadnja ruža hrvatska." (Jasenko Houra)

I zbog toga sam bila prinuđena prekinuti sa Freddyjem. Bio je kraj srpnja. Odlučila sam na mjesec dana otići na more u neko selo kraj Ploča. Tamo sam jednom već bila kao dijete. To je miran i tih gradić, bez turističke gužve. U vlaku sam upoznala Mišu (jasno, bila sam vrlo zgodna djevojka), simpatičnog momka koji mi je odmah, već u kolima, poklonio buket cvijeća. Putovao je u Ploče, no kada je čuo kamo idem i on je produžio samnom. Stekla sam utisak da se zaljubio u mene. Rekao mi je da ima 25 godina. Dobro ja sam imala 22.

Prvi se dan nije dogodilo ništa naročito. Dobili smo svaki svoju sobu, ali u istoj kući. U devet uvečer došao je u posjetu, čak donio opet neko cvijeće, i odmaglio. Bila sam ljuta zbog toga.

Ujutro sam već u šest sati otišla na plažu, gdje sam nagazila na mladog i zgodnog momka od možda najviše 18 godina. Zvao se Stevo. Bio je domaćin. Pola sata kasnije izgubio se u nepoznatom pravcu. Društvo mi je od tada nadalje pravio 59. godišnji direktor obližnjeg hotela "Jadran" Joakim Glupić. Pričao je tako lijepo i bez prestanka da nikako nisam mogla doći do riječi. Kako je to bio bogat čovjek. A tako mlad i vitalan, unatoč tolikim godinama. U deset sati, upitao me je: "Ideš li?" I otišla sam. Pa što bi drugo. Ipak, nisam se potpuno pouzdala u nj. Odveo me u hotel na najviši kat i to u najveći apartman. Koliko li se već vremena nisam tako ljubila! Bila sam presretna. Rastali smo se kao da se ništa nije dogodilo.

Poslijepodne sjedili smo za istim stolom, Mišo, Stevo i Joakim. Razgovarali smo o najobičnijim stvarima. Navečer, Stevo me pozvao na večeru. I usprkos tome što je umirao za mnom, ništa nije započinjao. Nešto kasnije, kada sam već bila u krevetu, Mišo mi je opet donio cvijeće ali se nije dugo zadržao. Nešto prije ponoći, došao je Joakim, moj mladi ispruženi starac. I ponovo smo naveljivali jedno na drugo i vodili divnu ljubav.

I takav je bio svaki moj dan u slijedećih četrnaest dana. Pa, i nije bilo loše. Jednom je Mišo čak rekao da me voli. Međutim, znala sam da bi jedino Stevo mogao nešto učiniti, toliko je bio

zaljubljen u mene. A Joakimu sam u svakome slučaju najviše pružila.

Ponoć već je bila prošla. Joakim me baš stisnuo uza krevet i uza se, kad netko pokuca na vrata! Jao, zaboravila sam zaključati, pomislih. Ušao je Mišo. Kada je ugledao tu seksualnu scenu, poblijedio je kao kameleon, a onda navalio na Joakima. Zamalo da ga dokrajči! Budući da još nisam bila doživjela orgazam, zvala sam ga. Još se nije ni svukao (Joakima je pustio ležati kraj kreveta) a organ mu je bio već sasvim tvrd. Bila je to divlja ljubav. Čulo se samo promuklo stenjanje Joakimovo, koji jedva da je bio živ.

U tome trenutku, opet je netko pokucao na vrata ...

(Nastavlja se)

NESTAŠNA IGRA RIJEČI

Što spikaju dame kad vode ljubav? Po zanimanjima...

Telefonistkinja: "Svrši, prošlo je tri minuta!"

Blagajnica: "Molim, platiti unaprijed!"

Apotekarka: "Samo da promiješam!"

Doktorka: "Slijedeći, molim!"

Nastavnica: "Oh, ponovi još jednom!"

Kondukterka: "Guraj naprijed, ima još mjesta!"

Po nacionalnosti. Francuskinja: "F,f,f,f... (oprostite, ne može govoriti punim ustima). Nijemica: "Bitte repete!"

Talijanka: "Karina mia, o grazie!" Jugoslavenka: "Joj, što će ljudi misliti o meni!"

"Nisu me prijeli, vele da imam šum srca. Sad idem na vojsku se žaliti; 'oču invalidsku penziju." (Ćosa)

"Berić, jesi teru Ciganku prevrnul? Kaj ste tam jeli: napolitanke i Jupi?" (Jimi)

"Ne znam što mi je danas svi mi idu na živce, ja sam povučen u sebe i samo mislim na tebe." (Alx)

"Dečki, Šturm je rekel 'ojte svi nuter!" (Olas)

"Gec, ke buš ti, nejdi! Ruku si odreži, nogu, ili najgore oko si zvadi!" (Mrmot)

"Jutros izlazim iz "Snovače", a po meni se pijanci, kakav sem i sam, kvače. Ke bu onaj Bora Đorđević!" (Gvozden)

"Mec, odi ti na Kosovo; budu stebe delali čevape!" (Jimi)

"Paja, de nuči" (Jimi, kad ga je suster budila na rani bus nakon teške nedl noćii turnira u okuju gdje je paja bil trener).

"nejdi des, ojdi čera!" (Olas)

"Pilek, kaj buš pil?" (Limena). Ništa, imam gliste (Pilek i ide na WC) "A kaj budu gliste pile?" Sad ih idem pitat'!

v. gorica, lenjinov trg 10, tel.: 714-321

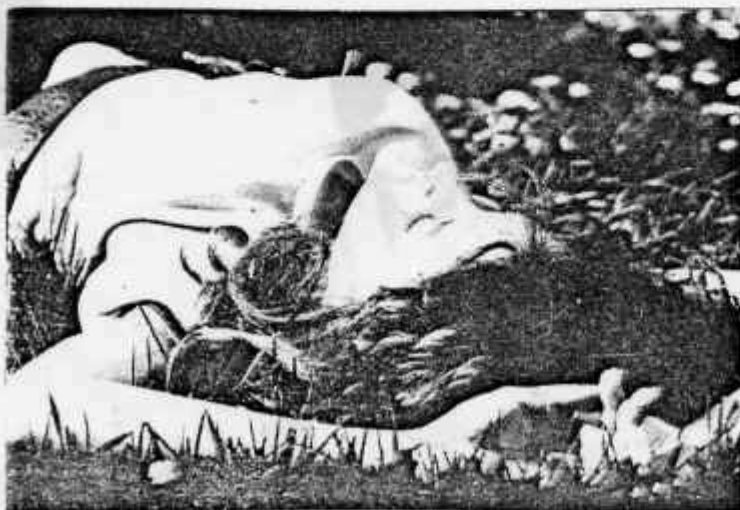
FRIŠKE NOVIČKE

Na ovogodišnjem Općinskom natjecanju vatrogasaca koje se održalo dne 28. svibnja u Kobilicu, mračlinska su se odjeljenja našalila i bez ozbiljnije konkurencije pobrala lovorike. Sami su sebi konkurirali za No. 1, a nešto mlađe seniorsko odjeljenje, valjda i manje opterećeno kilama, nadvisilo je starije kolege. I na mnogim takmičenjima diljem drage nam Croatie vatrogasci postižu zavidne rezultate, uglavnom su pri ili na vrhu, što je potvrda da se kod nas do DVD-a još uvijek prilično drži.

I ove je godine za vrijeme prvomajskih praznika održan tradicionalni memorijalni turnir u malom nogometu "Memorijal Čika Marka", u svom osmom izdanju. Učešće su uzele ekipe Crkva I, Dolenc, Obrež i Crkva II. Po treći puta, što je najviše do sada, zmagali su Obrežani, iako jedva skrpani i popunjeni fazanima. No i takvi već su za vrijeme zadnje tekme pili ono malo piva kaj je ostalo. Za obrežane su nastupili: Dražen Kovačić, Josip Štuban, Davor Štuban, Vitomir Štuban, Zdravko Štuban, Branko Radovanić, Josip Vincek, Kamenko Beganović, Goran Vincek i Nikola Cvetnić. Reze : Crkva I-Dolenc 4:1, Crkva II-Obrež 1:1, Crkva II-Crkva I 0:0, Obrež-Dolenc 3:0, Obrež-Crkva I 3:1, Crkva II-Dolenc 3:1. Plasman: 1.OBREŽ 5, 2.CRKVA II 4, 3.CRKVA I 3, 4.DOLENEC 0.

Sex kubure ovog ljeta imaju uspješnu sezonu, jer su već osvojili dresove na turnirima u Bukevju i Ogulincu, a ispred nosa su im zbrisali oni sa turnira Mjesnih zajednica gdje su u Plesu po pljusku spljugali u finalu 1:2 od Gradića. Uspostavljena je vrlo solidna špaga, a posebno se izdvaja kosovski duo Idrizi-Berići.

KUD "Josip Galeković" izvjesno je vrijeme tancuo po Zgradi, dok su trenutno u fazi relaksacije i uživanja u praznicima. Modra se galica bavi kupnjom instrumenata i pripremom guštera za vojsku i tako ostadosmo bez domaćeg zvuka! A bilo bi i vrijeme da ljetos i naprave koji session za vjerne im poklonike. Nisu valjda baš tak veliki materijalisti! Ili barem svi nisu!

"KOSA", list OO SSO Mraclin,
"četvorka", srpanj 1988.,
cijena primjerka: 1500 din,
Naslovna strana: komad.
Urednici: Marco van Basten,
Tomislav Galeković Alx,
Vito Genovese Altobelli,
Manfred Kaltz itd. (većina
trenutno koristi godišnji),
fotografije: Nedjeljko
Babić i Cezar the Legend -
Julije Stuban.
Odgovorni urednik: Vitomir
Stuban (neozbiljni Azroman,
Gogoman i britki Cupanman).
Glavni urednik bez ikakve
odgovornosti: David Sylvian
(podbornik teze o najlakšim
oblicima finog nestajanja u
kriznim momentima).
Zahvaljujemo na suradnji:
Limenoj, Stivu, Olasu,
Crnić Darku, Jacku, Đisu
i svima koji vjeruju u nas.

SPORT

bila je to ševa

kada su jesenas mraclinski hakleri zauzeli neadekvatno i vrlo nisko 7. mjesto u onl velika gorica sa scoreom zmaga i poraza 6-5 nitko nije vjerovao u bolje dane i novi uzlet. nitko osim njega. on je još na prvim treninzima govorio: "ako samo malo budemo trenirali, pa mi nemamo gdje izgubiti". a nekoliko je loših dana razbilo jedinstvo njegovih treninga, no i relativno kratke pripreme bile su dovoljne. prvo kolo - obrezina, nešto kao ideš k lideru. obrana je funkcionirala sjajno, kontre su bile lukave i brze i pravovremenim iskorištavanjem zaleđa sve je riješeno sa 4:0; strijelci šorea 2, šelc i čeč. u drugom kolu u grabu je stigla meštrica. on je bio nervozan, nije igralo nekoliko požutjelih iz obrezine, no bilo je 2:0 - gec(11m) i buco. u leknenu se tradicionalno visoko pobjeđuje - ovoga je puta bilo 9:0, a najtvrdja domaća utakmica bila je protiv turopoljca gdje je izborna pobjeda 2:1 golovima šorea i šelca. daleko najlošiju igru prikazali su u kobiliću u pobjedi protiv vatrogasca 4:2 gdje se nije znalo koja je to igra koju prikazuju (naravno, bilo ih je stid, on je rekao da nećemo više igrati ako se ne bude treniralo i sve je bilo čudno). već u narednom kolu sa 12:1 potučena je posavina, a na najtežem gostovanju u lomnica je golovima šelca nadigrana domaća ekipa sa 2:0. 8. kolo donosi gubitak jedinog boda kojeg su torpedaši zaslužili uz pomoć suca lazića koji je na kraju balade za njih izmislio penal kome su se svi smijali. ceh gubitka boda platila je kupa koja je u grabi popušila sedmicu, a nakon pauze u ekipu se vratio bljuzga, nesuđeni ponikvaš, i uz dvije asistencije uvalio im četiri gajbe i pitao poslije: kam idemo feštat? na klupi su se pojavili i dojučerašnji fazani vitac i berić, koji su upadali kada je netko malaksao. finiš prvenstva je donio neizvjesnu borbu za drugo mjesto, a u utrci su bili i klas, dinamo, turopoljac i mraclin. gostovanje u mićevcu igrano je bez ozlijeđenog šelca, no, teškom mukom i uz paničnu igru otraga, ipak je slavljena zmaga 2:1 golovima šorea i šere. posljednje je kolo bilo najuzbudljivije. nužna je bila pobjeda, a protivnik izravni konkurent za drugo mjesto dinamo iz n.čića. počelo je golom gece, da bi zatim jednu slavko zakucuo sebi pod prečku, a jedna je ivici zbrisala preko ruke, pa umjesto tri-četiri razlike koliko je moglo biti prema prilikama, poluvrijeme 1:2. no, samo se čekalo kada će procuriti. a procurilo je tati šelcu i sa tri je gola riješio tekmu, a strijelci su bili gec još jednom i šera, pa je završilo 6:2, iako igra nije bila kakva zna biti, ali se publika dobrano uznemirila i do kraja bila na iglama. a on? kao i obično čestitao je u svlačionici i potvrdio ispravnost svoje teze o nepobjedivosti. nastavilo se ljetnim turnirima. negdje ga nije bilo. kao proćulo se - odlazi. on? umjesto njega nova faca na kormilu? za nas nestvarno. igrači su već toliko navikli na njega da je sve novo za njih nepotrebno. čemu? tu su uspjesi, pa dobra atmosfera, drugarstvo na najvišem nivou... uz kolegu on je ona poluga koja drži ovaj klub kojeg svi ne vole jednako, kojeg osporavaju i za kojeg mnogi nisu u stanju ništa dati. ni malo vremena kojeg ionako uzaludno i glupo troše. klub je to koji se previše ne voli, koji ne plaća igrače, ne okuplja selekciju općine, pravi domaći klub. i zaista ga treba voljeti, živjeti s njim i za njihov čeif gurnuti ga u orbitu. a danf je rekao: pa mi nemamo gdje izgubiti! kad bi barem bilo tako!

marco van basten